

Rosć w Chrystuszu

**Wón dyrbi rosć,
ja pak dyrbju woteběrać.**

Jan 3,30

Dnja 11. decembra 1983 mějach svoju ordinaciju a so zdobom zapokazach jako farar Hrodžišćanskeje wosady. Běše to 3. adwenta, potajkim na njedželi, kotaž je wěnowana Janej Křčenikej. Jako předar w puscinje přihotowaše Chrystusej puć. Wědžeš, zo příndže po nim wjetši profet, kotryž dyrbješe přiběrać, wón sam pak woteběrać. Tute jeho słowo wuzwolich sej jako zaklad za swoje předowanje na dnju ordinacije. Mějach při tym křižowanski wobraz Grünewalda před sobu, kotryž znajach ze stariskeho doma. Na prawym boku steji Jan Křčenik a pokazuje z dołhim porstom na křiżowanego Chrystusa. Moller bě při Janowej hlowje w złotym pismje łaćonse připisał: „Illum oportet crescere, me autem minui“, potajkim hrono tuteho rozpominanja. W tutym Grünewaldowym Janu spóznach sebje a swój nadawk jako farar, mjenujcy zo mam wosadu pokazać na Chrystusa a jej zbližić jeho wučbu jako zaklad za křesánske živjenje.

Na přichodnym konwenće serbskich duchownych so superintendent n.w. Gerhard Wirth wo mojim předowanju dosć kritisce wuprapi, z prawom, wšako njeběch jako młody duchowny tutemu słowu prawje zrosćeny, ani njeběch wjèle chwile měl, sej předowanje derje přemyslić, dokelž bě so tři tydženje do teho do našeje swójby štvrte džeco narodžilo.

Chrystus ma rosć jako Knjez wosobinskeho živjenja. Wón hréšnikam winy wodaše, słabym a potłocowanym Bože kralestwo předowaše a chorych wustrowi. Wón bě žiwy w dospołnej dowěrje do Boha a do jeho lubosće. Božu lubosć přiwzać, wnejž ſi być a ju dale dawać, je nadawk kózdeho křesána. Swójski egoizm ma woteběrać. To je ćežki nadawk, dokelž so hréch spěšne zaso přesadži, a byrnjež to bylo w formje hordosće na swójske wuspěchi. Chrystusowa lubosć, kotaž njezasu-

dzi, ale pyta dialog z hinak myslacymi, je zaklad za humane živjenje mjez nami.

Chrystus ma přiběrać jako Knjez cyrkwe. Jako křeſćenje w Europje widzimy wšak wosebje woteběranje křeſćanstwa. Runje su so zaso najnowše ličby wozjewili, zo je 2019 sobustawstwo w ewangelskej a katolskej cyrkwi wo rekordnu ličbu woteběrało. Statna cyrkje, štož stej wobě konfesiji přez lětstotki bylę, je zhuliała zepředu knježerstwowych organow. Dotalna wotmołwa cyrkwe na spadowace ličby rěka centralizowanje pod hospodarskimi premisami. Njeńdže wšak wo ličby, ale wo prašenje, hač je Chrystus zaklad wosady, hač je wona twarjena na tutym fundamenće, njech je wona wulká abo mała. Hdźež so jeho słowo wozjewi, nastawa wéra. Hdźež jeho śwětło śwěći, tam je wosada śwětło w śwěće a sól zemje. Tutemu śwětu přiběrać dać, słužeše moje wosadne dželo, tež w serbskej rěci.

Chrystus ma přiběrać jako Knjez śwěta. Mějach njedawno ważne dožiwiженje. Stejachmy w póstnym času před wołtarjom Hodžijskeje cyrkwe. Jedyn z wosady pra-

ješe: „Ćernjowy wěnc wupada nimale kaž koronowy wirus.“ Ćernjowa króna – Ježuſowa korona. Příndžechu jutry. W Michałskiej cyrkwi wiſaše jutrowny parament. Wosredź słónčneje korony steji Chrystusowy monogram. To bě samsne poselstwo: Chrystus je sylniši hač wšitke korony. Wón je z černjowej krónu do smjerće šoł; jako Bože jehnjo je na so wzał chorosće, slabosće a smjerć, zo by jako z rowa stanjeny krónu wěčnego živjenja dostał. Mnozy ludžo boja so před koronawirami, tola Chrystus je śwět přewinył. W nim leža, kaž japoštoł Pawoł pisa, wšitke pokłady mudrosće a spóznaća, kotrež mamy wotkryć a wužiwać.

Nětko, po 37 lětach fararskeho skutkowanja, podam so na wuměnk. Zarjadniska a hamtska ćeža połoži so do młódších rukow. Powołanske nadawki woteběraja. Wostanu wšak duchowny, kotryž ma dale nadawk, kaž Jan Křčenik pokazać na Chrystusa, na jeho lubosć, na jeho słowo a na jeho knjejstwo do wěčnosće. **Jan Malink**

(mysle z předowanja na rozžohnowanskich kemšach 19. julija)

Boża słužba k rozžohnowaniu Serbskeho superintendenta Jana Malinka 19. julija w Budyskej Pětrskej cyrkwi

Foto: Jürgen Maćij

Swěca swjatojanskich muškow

Lube džěći,
w zašlym měsacu, započatk julija, běch
pola přečelků na narodninach. Na tutym
dnju běše tak čoplo, zo mózachmy doho
wonka sedčeć, doniż njeběć čma. Jako so
slončko chowaše, wuhladachmy lute mał-
ke swěcate stworjenčka, kotrež wokoło
nas rejowachu.

Myslach hnydom na bajku wo běudnič-
kach z Błótow. Hač su to tež mytiske po-
stavy, kotrež chcedža nam puć pokazać?

Ně, njebě to někajki potajnostny zjaw.
Štož widžach, běchu lute małe swjato-
janske muški. Wodnjo su to snadnuške
blěde bručki, kiž nikomu njenapadnu.
Hdyž pak je čma, započinaja so wone
swěćic kaž małe žehlawki. Je to wopra-
wdze lóštne doživjenje. W zadním dželu
muškow, takrjec w zadku, su małe bakte-

rije. Pod přijomnymi
wobstejnoscemi za-
počinaja so bakterie
je swěćic.

Trjebaja muški dla
ćemnoty swěcu?
Snadž su kaž my
a trjebaja tehорunja
swěcu w nocy? Swjatojanske muški wužija
swěcu za rozmołwu. Pytaja přez swój swě-
caty zadk partnera za rozmnoženje.

Tutón krasny zjaw wuhladaš wokoło dnja
swjateho Jana, zwotkelž maja tež mjez
Serbami swoje mjeno. Sće wy je tež hižo
wobkedžbowali?

Sym wam małego swěcateho bruka
namolowała. Jeli chceće, móžeće jón wu-
molować. Wjele wjesela! *Waša Maria*

Rys.: Maria Wirthee

Wutrobný džak!

Njedželu, 19. julija, mózachmy kemše
k mojemu rozžohnowanju ze zastojnsta
swjećic a po tym na postrownjej hodžinje
hromadže być. Wjeselach so, zo je so
telko ludži na mojim přechodže do no-
weho žiwjenskeho wotrézka wobdželi. Dobre
znamjo při tym bě wysoki podžel
serbskeje rěče na kemšach a při swaćinje
na tachantskim dworje.

Po tutym puću chcu so wšitkim džako-
wać, kiž su na přihotach a na přewjedźenju
dnja wobdželeni byli, z tym zo su najwše-
lakoriše služby přewzali, kotrež k poradźe-
nju swjedźenja přinošowachu. Wosebity
džak słusa ew.-lith. wosadže swj. Pětra za
wotewrjenje Pětskeje cyrkwe, katolskej ta-
chantskej wosadže swj. Pětra za móžnosć,
jeje faru wužiwać, a tachantstwu swj. Pětra
za přewostajenje tachantskeho dwora.

Bože žohnowanje přewodž was na
wšech pućach!

Serbski superintendent n. w. Jan Malink

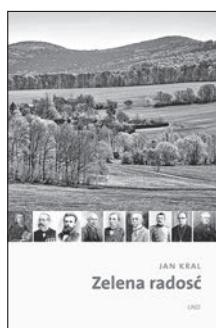
Swjedźen wupadnje

Dale wobstejacych wobmjezowanow kont-
aktow a wotstawkow dla je so wjednistwo
Serbskeho ewangelskeho towarstwa roz-
sudžilo za 5. september planowany dwo-
rowy swjedźen w Hrubjelčicach wotprajić.
Někajke koncepty za hygieniske naprawy,
wotstawi abo samo maski bychu wjesoly
raz swjedźenja přejara změnili.

*Mato Krygar, předsyda SET
Robert Maćij, Hrubjelčicy*

Na slědach serbskich prirodospytňnikow

Lěta trajace nje-
spróčniwe džělo
bywšeho lektora
Ludoweho nakład-
nistwa Domowina
Jana Krala je wu-
njesło nětko w LND
předležacu knihu
z titulom „Zelena
radosć“. W njej po-
da so awtor na slě-
dy přirodospytň-
kow. Příroda před durjemi wabješe a po-
honjowaše na přírodowědnym polu skut-
kowacych Serbow Hadama Bohuchwała
Šeracha, Michała Rostoka, Jana Bohuwěra
Mučinka, Michała Awgusta Krala, Jana
Larasa, Korlu Bohuwěra Šécu, Jakuba
Nowaka-Horjanskeho, Měrcina Krala, Ja-
kuba Lorenca-Zalęskiego a Juliusa Korlu
Emila Riota čas žiwjenja. Jan Kral jich
čitarstwu zblíži. Podawa žiwjenjoběhi
a originalny tekſt z jich pjera. K tomu při-
druža so swójske zhładowanja na přírodne
zjawy, kiž je jako wjesny hólčec, student
biologije a zahorjeny zahrodník sam na-
znoniła wobkedžbował.

Wupisanje džěloweho městna

W zwisku ze znowawobsadženjom Serbskeje superintendentury pyta Serbski
wosadny zwjazk wot 1. septembra 2020 sobudželačerku abo sobudželačerja
za swój sekretariat.

Džělowy wobjim wučinja 20 hodžin tydžensce, džělowe městno je Hodžij.
Džělowy čas móže so po dorěčenju indwiđuelnje rjadować. Přistajenje je hač
do 31.12.2020 wobmjezowane, tola njewobmjezowane podlěšenje je mózne.

Wuměnjenja za přistajenje su:

- ertne a pisomne wobknježenje serbščiny,
- dobre znajomośće kompjuterowych programow za běrow,
- sobustawstwo w křesčanskej cyrkwe.

Džělo płaći so po tarife Ewangelsko-lutherskeje krajneje cyrkwe Sakskeje.
Bliše informacie podawa Serbski superintendent n. w. Jan Malink,
tel. 035 91 / 60 07 11, mejlka jan.malink@gmx.de.

Swoje požadanje pósčeľce prošu na

Serbski wosadny zwjazk
Serbski kěrchow 1 (Wendischer Kirchhof 1)
02625 Budyšin.

LND

Zastojnstwo Serbskeho superintendenta česć a wužadanje

Rozmołwa z Hodžiskim fararjom a přichodnym Serbskim superintendentom Chrystofom Rummelom

Po wotchadze Jana Malinka na wu-měnk přewozmječe Wy k 1. awgusťej nadawki Serbskeho superintendenta. Što tote za Was woznamjenja?

Najprjedy je mi to wězo wulkia česć, hdźy naša cyrkej mi tute zastojnstwo přepoda. Jara angažowani fararjo su zastojnstwu Serbskeho superintendenta w poslednich sydomdžesat lětach charakterski raz spožčili. Nětko je Jan Malink tute džělo z wjele luboscu 17 lět doho wukonjał a žiwjenje ewangelskich Serbow we wosadach serbskeho sydlenskeho ruma příkladnje přewodzował. Z tym pak je mi tute zastojnstwo tež wěste wužadanje. Sym hakle jako dorosčeny započał serbščinu wuknyc. Tež wobjim městna Serbskeho superintendenta je sylnje redukovany. Džělam cyle normalnje dale jako farar w Hodžiju. Tak so nadžiam na zrozumjenje, zo njemóžu wšitko tak wukonjeć, kaž su to ewangelscy Serbja hač dotalny zvučeni.

Njejsće rodženy lužičan. Zwotkel po-chadčeće a kajki běše Waš dotalny žiwjenski puć?

Pochadžam z małej wsy Prießnitz, ležacej mjez Lipskom a Kamjenicu. Jako šuler sym do chóra Thomanow w Lipsku zastupil a tak wjele lět tež tam w internáce bydlil. Po času maturity a ciwilneje služby sym najprjedy dwě lěče cyrkwiensku hudžbu w Drježdžanach studował. W lěče 1995 sym na studij teologije přešol. Hač do lěta 2003 sym w Halle, w Hermannstadt/Sibiu w Rumunskej a naposledk zaso w Lipsku studował. Prěnju faru sym na hrjebjenju Rudnych horow w Kühnhaide blisko Marienbergu dóstal. Tam běch tež nadawk eforalnego młodžinskeho fararja měl. Po tym zo je mi krajnocyrkwienski zarjad dowolnosć dał, faru samostatnje wuzwolić, sym so wo Hodžiske farske městno prócovał a móžach před nimale dwanaće lětami nazymu 2008 tu započeć.

Z kotreje přičiny sće so jako přícehnje-ný duchowny za to serbske zajimo-wał a serbsku rěč nawuknył?

Nó, to sym so hižo pola swojeho přenjeho wopyta w Hodžiju džiwał: Wjesne taflíčki su tu wšitke dwurěčne. Samsny fenomen sym po tym tež w archiwje swojeho farstwa wobkedžbował, dokelž tam leži a steji dosć serbskich dokumentow a knihow. Najwažniše pak bě, zo sym stajnje samsnu sadu slyšał: Wir sind Deutsche – aber unsere Eltern haben immer sorbisch gesprochen. To je za mnje trochu zrudnje bylo, zo tak wjele džěci njebechu móžnosć měli, rěč swojemu staršemu nawuknyc. Za strowu identitu pak je po mojim měnjenju zmysla-połne, zo džěci stawizny a rěč swojemu star-

Chrystof Rummel

Foto: Jan Malink

šeju znaja. Tež za nabožne wuwiče je to jara wažne. To bě přičina, zo sym sam započinal so z tutej rěču zaběráć.

Na kotre wašnje sće pódla zastojn-skeho džěla serbsce wuknył?

Cyle na spočatku sym w Hodžiju woprawdze hišće něsto swobodneho časa měl, dokelž ludžo mje hišće njeznajachu a tež tak wjele wot swojeho fararja nochcychu. Sym sej wučbnici a gramatiku kupił a cykle jednorje započał serbsce wuknyc. Położenie je so pak chětro spěšnje změnilo, čas za wuknjenje serbščiny njebě wjac předohlí a tak moje rěčne postupy tež wjac wuznamne njebechu. Pomocna běše přečelska atmosfera, hdźy sym mjez Serbami byl - njewotwisne wot teho, hač su to ewangelscy abo katolscy Serbja byli. Jara wažne za mnje běše a je, zo mi hižo wjele lět něhdysi wučer knjez Jurij Šolta z Noweje Wjeski při wuknjenju pomha a hromadže ze mnu moje předowanja za serbski rozhłós koriguje. Za to sym jemu jara džakowny.

Maće w Hodžiskej wosadze móžno-sće, serbščinu praktisce nałožować?

Na spočatku sym sej myslíł, zo w Hodžiju nictó wjace serbsce njerěči. Přiběrajcy pak sym pytnyl, zo su tu někotři, kotřiž maja zajim, serbščinu nałožować a ju tež zaso lěpje wuknyc. W Bjesadže so mjeztem hižo wjele lět prawidłownje zetkawamy. Serbow njeje wjace wjele w Hodžiju, ale či, kiž tu su, chodža nadpřerězne husto kemši. Tak mam kóždu njedželu skladnosć, při Božim wotkazanju někotre serbske слова prajić.

Kak posudžuja Hodžiscy wosadni Waš serbski angażement?

Najprjedy je wjele wosadnych chětro skeptisce bylo. Mjeztem pak je so to dało, dokelž su ludžo pytnyl, zo woživjenje serbskoscé cylu wosadu wobohaća. We wobłuku strukturnejne debaty je tež cyrkwienske předstejičerstwo wotkryło, zo naša přišlošnosć k serbskemu sydlenskemu rumej hóršemu wuwiću wobara. Chcemy sotrowsku

wosadu hromadže z Bispokopicami, ale nic zjednočenu wulkowosadu, kaž běše to najprjedy planowane. Hodžiska wosada wosstanje zdžeržana, dokelž je serbska wosada!

Serbsku superintendenturu přewozmječe přidatnje k wosadnemu džělu w Hodžiju. Kak chceće tutón nawal džěla zmištrować?

Sym woprawdze wčipny, kak to budže. Někotre wěcy pak, kotrež sym w eforalnym wobłuku wukonjał, móžu skóničić. Nimo teho njejsym započatkar jako farar. Tak mam tola dowěru, zo móžu nadawki tež dale spjelnjeć a tutón nawal džěla zmištrować.

Waš předchadnik je prawidłownje w Budyskej Michałskej a w dalších wosadach serbske kemše swjeći. Bu-džecé z tutym džělem pokročować?

Wězo chcu tež ja do Budysina a do dalších wosadaw přińc a kemše swjeći. Zastojnstwo Serbskeho superintendenta pak njerěka, zo dyrbi wón wšitke služby sam wukonjeć. Hinak hač před džesač lětami su mjeztem wjacori fararjo, kotřiž su w stawje, serbske kemše swjeći. Na zbožo je tež Jan Malink slubił, zo jako wu-měnkar rady dale w Budyšinje a druhich wosadach kemše swjeći.

Widžíće móžne nowe akcenty w džěle mjez ewangelskimi Serbami, a hdźy haj, kotre?

We wokomiku so najprjedy za to zajimuju, što su hač dotal nadawki superintendenta byli a kotre wočakowanja maja serbscy křesčenjo na mnje. Myslu sej, zo přińdu nowe akcenty potom hižo bórze wot samo.

Hdže widžíće swojich partnerow a zwjazkarow w serbskim džěle?

Dotalnego Serbskeho superintendenta Jana Malinka sym hižo mjenoval. Sym pak přeswědčeny, zo mje tež druzy člonijo předsydstwa Serbskeho wosadneho zwjazka a sobustawy Serbskeho ewangelskeho towarzstwa podpěruja.

Hdy budže Waše zjawne zapokaza-nje do zastojnstwa Serbskeho super-intendenta?

Předwidžane je zapokazanje do zastojnstwa na reformaciskim dnju w 14.00 hodž. w Hodžiju. Za to chce tež wyši krajnocyrkwienski rada Thilo Daniel zaso z Drježdžan přijęć. Nadžijamy so, zo je strowotniški stav w kraju w tutym času tajki, zo mamy tež móžnosć a dowolnosć, zo smělo so zapokazanje po planowanym wašnu wotměć.

Přejemy Wam wšo dobré do noweho zastojnstwa a Bože žohnowanje za wšě Waše prócowanja.

Prašata so Trudla Malinkowa

„Wón dyrbi rosć, ja pak dyrbju woteběrać“

Rozžohnowanje z Michałskim fararjom a Serbskim superintendentom Janom Malinkom

Serbski superintendent Jan Malink při rozžohnowanském predavanju v Pětrskej cyrkvi

Njedželu, 19. junija, wotmě so swjatočna Boža služba k rozžohnowowanju z fararjom Michałskeje wosady a Serbskim superintendentom Janom Malinkom. Hygieniskich postajenjow wokoło koronapandemije dla njeprewjedze so Boža služba w cyrkwi Michałskeje wosady, ale we wjetšej Budyskej Pětrskej cyrkwi. Wjace hač štyrista kemšerjow so tam zeńdže. Nimo wosadnych Michałskeje wosady běchu tež wěriwy z wjeli wosadow Hornjeje a Delneje Ľužicy a samo z kónčin zwonka Ľužicy přišli.

Rozžohnowanske kemše

Dohti čah cyrkwinskih předstojičerjow, sobustawow Serbskeho wosadneho zwiazka kaž tež 27 fararkow a fararjow začahny k zahajenju do cyrkwie. Wosadny farar Andreas Höhne a městopředsyda Serbskeho wosadneho zwiazka Mato Krygarí wiatašta kemšerjow na Božu službu w němskej a serbskej rěči.

Swoje dwurěčne předowanje zloži farar Malink na samsny tekstu kaž při swojej ordinaciji 11. decembra 1983 w Hrodžišču: „Wón dyrbi rosć, ja pak dyrbju woteběrać.“ (Jan 3,30) Wón dyrbi rosć – to rěka: Jezus Chrystus dyrbi rosć. W běhu 37 lět skutkowanja jako farar, w nich zdobom 17 lět jako Serbski superintendent, bě připovědanje dobreho poselstwa Chrystusa zaměr fararja Malinka. Nětk, na proze na wuměnk, džakowaše so wón, zo je směl wosadam služić na Božich službach po cyjej Ľužicy kaž tež z předowanjem w Serbskim rozhłosu a w Pomhaj Bóh. Tute džělo je rady a z wjeli wjeselosću wukonjať. Džakowny je tež za to, zo smědzeše w ča-

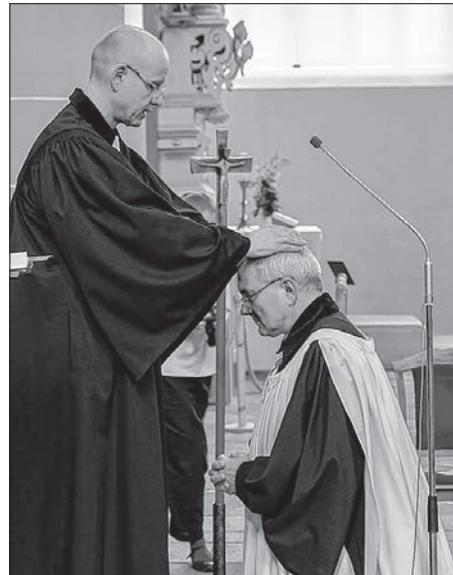
su přewrota 1989/1990 za Berlinskim centralnym kulojtem blidom sobu skutkować a w dalších lětech pomhać nowe struktury w serbskim kaž w cyrkwinskiem wobłuku wuwiać. Džakowny na to zhlaďuje, zo njewjedzeše jeho žiwjenki puć do politiki, ale zo je wostał w cyrkwinskej službje a wosebje w službje za Serbow.

Swoju džakownosć zwurazni předar tež za to, štož je wón přijimać směl. Pokaza na swoje dobre wukublānie na cyrkwinskih vyšich šulach za čas NDR. Wjeli bě nimo teho nauknył ze studija listow a pismow ze zawostajenstva swojego Łazowskeho džeda, fararja Jurja Malinka. Jeho starše běštaj svoje džěći w serbskim duchu kublaļoj a pozdišo steješe jemu mandželska swěru poboku. To je jemu džělo w serbskim wobłuku zmóžniło.

Předar džakowaše so za dobre a spomózne nazhonjenja z wosadnymi sobudžělačerjemi a cyrkwinskih předstojičerjemi, w Serbskim wosadnym zwiazku a dalších serbskich a němskich wosadnych kruhach. Přišwem pak je Chrystusowa hnada wažna, kotruž křesčenjo trjebaja a kotruž je tež wón wosobinsce nazhonić směl.

Předowaní tekst kónči ze słowami: Ja pak dyrbju woteběrać. Z hamtskim wuwjazanjom skónča so zastojnske winowatosće jako farar. Po Božej woli pak budže wón tež w přichodźe za wosadu, wosebje za serbsku, skutkować. Farar Malink zakónči swoje předowanje ze słowami japoštoła Pawoła: Rosćmy we wšitkim k temu, kotryž je hłowa, Chrystus.

Po předowanju scéhowaše oficjalne wuwjazanje Jana Malinka z jeho winowatosćow jako wosadny farar a ze zastojn-

Wyši krajnocyrkwinski rada Thilo Daniel wuwjazza Jana Malinka z jeho zastojnictwem jako wosadny farar a Serbski superintendent.

stwa Serbskeho superintendenta. Wuwjazanje wuwjedzeštaži wyši krajnocyrkwinski rada Thilo Daniel z Drježdán a Budyski superintendent Tilmann Popp. Służba fararja Malinka skónči so z 31. julijom 2020, po tym nosy wón w swojim pomjenowanju jako farar resp. Serbski superintendent dodawik „na wotpočinku“, wobchowa pak dale prawo na připovědanje Božeho słowa. Wyši krajnocyrkwinski rada Daniel wuzběhny, so je sej skutkowanje Jana Malinka mjez Serbami w krajnocyrkwiskim wjednistwje wulku česčownosć a wysoke připóznacie zdobylo.

Modlitwy na kemšach přednjesechku ⇒

Wjace hač štyrista kemšerjow a 27 duchownych zhromadzi so na Božej službje k rozžohnowowanju Jana Malinka ze zastojnictwa w ewangeliskim dželu Pětrskeje cyrkwie.

⇒ so w němskej a serbskej rěči. Měrana Cušcyna z Budyšina předčita serbsku modlitwu, w kotrejž prošeće so wo Bože žohnowanje za nětčíšeho a přichodneho Serbskeho superintendenta kaž tež za wšitkich fararjow, kotřiž Bože słowo w serbscine pripowědaja.

We wozjewjenjach pripowědzi Mato Krygař, zo nastupi wot 1. awgusta Hodžíski farar Chrystof Rummel zastojnstwo Serbskeho superintendenta. Jeho swjatočne zapokazanje budže na reformaciskim dnju, 31. oktobra 2020, w Hodži.

Swjedžensku Božu službu wobrubištej Budyski pozawnowy chór a cyrkwiński chór Michałskeje wosady, wobaj pod nawodom kantorki Yuko Ikeda. Chóraj zanjeseštej tež serbske melodije a serbski spěw „Knjzowy jandzel“, za čož so jimaj wutrobnje džakujemy.

Postrowna hodžina

Po Božej službje zetkachu so wosadni a hosćo na tachantskim dworje k swačinje a postrownej hodžinje, kotruž wobrubještej k wjeselu wšich přitomnych hudźbna skupina Amboss a serbska spěwna skupina Wólbernosće. Postrowy modererowaštaj Michałski farar Andreas Höhne němsce a Janina Krygarjowa serbsce. Mnozy rěčnicy so słowa jimachu a rozprawjachu wo dobrym a spomóžnym zhromadnym džéle z fararjom Malinkom.

Jako přeni porěča Budyski wyši měščanosta Alexander Ahrens. Po nim zaspěwachu džéći Wuričanskeje ewangelskeje pěstowarnje. Kublarki a starší pokazachu na angažement farara Malinka při założenju Michałskeje pěstowarnje a jeje přenjesenju do nošerstwa Ewangelskeho šulskeho towarstwa w Budyskim kraju. Dale slyšachmy postrow generalneje superintendentki Theresy Rinecker ze Zhorjelca a Manfreda Hermaša ze Slepoho

Wjesola nalada kaž na wosadnym swjedženju knježeše po kemšach na postrownej hodžinje na dworje Budyskeho tachantstwa.

za Serbsku přiradu w EKBO. Dalše postrowy přednjesechu wyši krajnocyrkwiński rada Thilo Daniel, tachantski farar Wito Scapan, dr. Kay Weiβflog jako zastupjer Budyskich fararjow a Huščanski farar Thomas Schädlich, kiž je zdobom předsyda Ewangelskeho šulskeho towarstwa w Budyskim kraju. Tute towarstwo bě farar Malink zhromadnje z fararjom Gerdem Freyom w lěće 1996 załožil.

Slyšachmy postrowy rodženeho Budyšana a nětčíšeho farara w Altenbergu Davida Kellera, kiž bě so jako gymnaziasť we wučbjie nabožiny pola farara Malinka za studij teologije rozsudžil. Wón pokaza na to, zo dóstachu młodži bohosłowcy přez zhromadnosć z fararjom Malinkom dobre theologiske wuwočowanje.

Cyrkwiński przedstejičer Michałskeje wosady Volkmar Schulze přednjese džakne słowa w mjenje przedstejičerjow a so-

budželačerjow wosady. Sčehowachu postrowy fararja Marcusa Baumgärtnera z wosady w Budyskej Strowotnej studni, Mata Krygarja za Serbski wosadny zwjazk a za Serbske ewangelske towarstwo kaž tež dr. Christiany Piniekoweje za Spěchowánske towaristwo za serbsku rěc w cerkwi w Choćebuzu. Předsyda Domowiny Dawid Statnik džakowaše so fararjej Malinkej za wjele produktiwnych a kritiskich rozmôlowow.

Dalše postrowy přednjeseštaj farar Sebastian Führer z Lipska a Frieder Mühl jako zastupjer Lutherskeho zjednočenstwa w Budyšinje. Sigrun Schulze z Michałskeje wosady džakowaše so wosebje za 16-lětny přewod nabožnych tydženjow w Hainewalde. Na kóncu slyšachmy hišće postrow Wojerowskeju Serbowkow Sigrun Nazdallineje a Birgit Zahrodnikoweje, kotrejž běstej we Wojerowskej drasče přišloj.

Wjele dalších hosći džakowaše so fararjej Malinkej we wosobinskej rozmôwie. Mjez nimi běchu Jurij Špitank jako předsyda TCM, Manja Bujnowska w mjenje kulturneje brigady Serbskeho gymnazija, Bogna Korjeńkowa jako nawodnica studija Serbskeho rozhłosa kaž tež Marka Cyżowa a dr. Anja Pohončowa jako zastupjerce Maćicy Serbskeje.

Postrowna hodžina traješe dlěje hač dwě hodžinje a mješe raz rjaneho wosadnego swjedženja. Dožiwachmy farara Malinka znowa jako přečelnego, nazhoniteho a rěčnje wobrotneho farara, kajkehož jeho wot wjele serbskich cyrkwińskich dnjow a wosadnych swjedženjow znajemy. Na kóncu džakowaše so wón za dobru zhromadnosć, wšitkim pomocníkam a sobuskutkowacym a nic naposledk za to, zo bě připowědženy dešć wuwostał a so nam rjane slónčne wjedro wobradžiło. Serbam da stare heslo jako namołuwo sobu na puć: Serbja, zachowajće swěru swojich wótcow rěč a wěru!

Měrćin Wirth

Tež zastupjerjo serbskich towarstw wužichu skladnosć, so Janej Malinkej za spomóžne zhromadne džélo džakować.

Foto: Jürgen Macíj

Wuradżowanje w Hodžiju wo reformje wosadneje struktury

Štvortk, 16. julija, zetkachu so w Hodžiskim kantorače zastupjerjo Hodžiskeje wosady, Serbskeho sejma a Serbskeho wosadneho zwiazka z Budyskim superintendentem Tilmannom Poppom a wyšim krajnocyrkwinskym radu dr. Thilom Danielom z Drježdžan. Přičina wuradżowanja běchu zapodače Hodžiskeje Bjesady a listaj Serbskeho sejma a Serbskeho wosadneho zwiazka na zarjadnistwo Sakskeje krajneje cyrkwe. Problem je, zo sej zarjadnistwo krajneje cyrkwe žada, zo serbska Hodžiska wosada mjez druhim z Biskopičanskej ryzy němskej wosadu wulkemu wosadnemu strukturnemu cyłkej přistupi. Hodžiska wosada to wotpokaza, mjez druhim dokelž so boji, zo so potom serbske žiwjenje we wosadze cyle zhubi. Tehodla chce – jeli docyla – Hodžiska wosada přeměnjenju swojeje wosadneje struktury jenož přihłosowač, hdźż zarjadnistwo krajneje cyrkwe sotrowski poměr (Schwesternkirchverhältnis) z wosadami Huska, Horni Wujězd a Porchow, kotrež po zakonju k serbskemu teritoriej słusela, přizwoli. Před lětami běše to hišće wobstak konceptu zarjadnistwa krajneje cyrkwe a wotpowěduje postajenjam cyrkwiskeho strukturneho zakonja (Kirchgemeindestrukturgesetz).

Wobdzělnicy wuradżowanja na Hodžiskim kantorače (wotlěwa): farar Chr. Rummel, G. Krawc, H. Kozel, M. Goldschmidtowa, M. Chéžnik, M. Krygař, dr. T. Daniel, superintendent T. Popp

Foce: Měrćin Krawc, Trudla Malinkowa

Farar Rummel je wuradżowanje modeřoval. Intensiwna diskusija njeje hišće k žanemu dojednanju wjedla. Dr. Daniel přilubi, naležnosć a argumenty w Drježdžanach přednjesć, dobre rozrisanje pytać a pozdžišo hišće raz na wuradżowanje do Hodžija přijęć. Mata Krygař wot Serbskeho wosadneho zwiazka kaž tež Měrćin Krawc a Hajko Kozel wot Serbskeho sejma

podpřerachu Hodžiske stejiščo. Wuradżowanje zahaji a skónči so ze zhromadnym spěwanjom serbskeju kěrlušow.

Dr. Daniel a sup. Popp připóznawataj wosebitosć serbskeho wosadneho žiwjenja. Z teho rezultowace potřebnosće, kiž su zakótwjene w serbskim zakonju Sakskeje krajneje cyrkwe, žadaja sej wosebity škit.

Gerat Krawc

Wusluženej zwonaj w Barće

Na starym kěrchowje w Barće, kiž so wokoło cyrkwe wupřestřewa a so hzo dawno wjace za chowanja njezuživa, stejitej z njedawnia w małym, ze zornowcom wobhrodženym a z kamuškami posypanym wopomnišču dwaj želesnej zwonaj. Lětdžesatki běstej na wěži Božeho domu wosadze služiloj, doniž njeběstej so

loni w oktoberu z nowymaj mjeđzynamaj zwonomaj narunałoj.

Kaž z jeju napisa wuchadža, pochadźatej wusluženej zwonaj z lěta 1950. Zhromadnje buštej tehdy w firmje Schilling & Lattermann w Apolda latej, zo bystej w Barće falowacej zwonaj narunałoj, kiž běstej so k rozeškrécu do Druheje swěto-

weje wójny wotedać dyrbjało. W hubjennym powójnskim času wšak njeběstej so z bronzy, ale jenož ze železa leć móhloj. Wotpowědujo narodnej zestawje Bartskeje wosady před mjeztym 70 lětami dóstáše wobaj dwurěčny napis. Na wulkim zwonje je nimo lětoličby „1950“ čitać: „EHRE SEI GOTT IN DER HÖHE – BOŽE SŁOWO WOSTANJE DO WĘCHNOSĆE /“. Mjeński, na wěži jako srjedźny wužiwany zwón ma napis „DEN MENSCHEN EIN WOHLGEFALLEN – ĆE BOŽO CHWALIMY“ a poboku wěnowanie „DARICHU TŘO SUSODŽA / PAWOŁ WACKER / MĚRĆIN MELTKA / GERHARD GROFA / 1950“.

Wot mjenowanych třoch daričelov mjeňšeho zwona je w Serbach najbole Měrćin Meltka (1906–1966) znaty. Syn žiwnosćera ze susodnych Rakojd bě so jako mechanikarski mišter w Barće zasydlil, hdźež dźělarnju, wobchod a tankownju wjedžeše. W času mjez swětowymaj wójnomaj so hromadze z mandzeliskej předewšěm w Sokołskim zwiazku angažowaše. Dalzej dwaj daričelej, Pawoł Wacker a Gerhard Grofa, běstaj serbskaj ratarjej w Barće. Tak stej wusluženej zwonaj zdobom swědk serbskeje zašlošće Bartskeje wosady. **Trudla Malinkowa**

Ze železa latej zwonaj z lěta 1950, wustajenej na starym kěrchowje při Bartskej cyrkwi

Doživjenja farskeho syna w Prěnej swětowej wójnje

„To je wójna“, praji Jan Křižan, farar w Hodžízu a doholétny předsyda Maćicy Serbskeje, na wječoru 28. junija 1914, jako běchu arcywówodu Franza Ferdinanda w bosnískim Sarajevje zatrélili. Jeho słowa so dopjelnichu. Spočatk awgusta 1914 přizjewi so jeho starši syn Artur, primaner na Budyskim gymnaziju, ze swojimi rjadowniskimi towaršemi jako dobrowólnik do wójny. Po chwatnym maturitnym pruwowanju wučahnychu wšitcy zahorjeni na bitvišće do Francoskeje, hdžež Artur w awgusće 1916 swoje młode žiwjenje přisadži.

Jeho młodši bratr Kurt, tehorunja Budyški gymnaziant, móžeše lědma dočakać, doniž jeho w septembri 1916 skónčne do wojakow njezwołachu. Kaž před lětomaj Artur, wón hišće spěšnje nuzowu maturu wotpołoži a po něšto měsacach wukublana w Budyskich kasernach w měrcu 1917 na bitvišće do Francoskeje wučahny. Ze sylzami we wočomaj jeho nan rozžohnowaše a zapoda na wyšnosć próstwu, zo bychu Kurta, kiž bě nětk jeho jenički syn, z wójska puščili. Ale próstwje so njewotpowědowaše, wšako běchu druhe swójby hižo wjac synow zhobili hač Hodžijscy Křižanecy. Hrózbne doživjenja na fronce počasu nastajenje Kurta Křižana k wójnje změnichu. Z patriotiskeho wojowarja za wótčinu bu přečiwnik wójny, kiž sta so po jeje skónčenju z lěkarjom, zo by ludžom pomhał.

Křižanec swójba w Hodžízu wokoło lěta 1903: farar Jan Křižan z mandželskej Lejnu rodž. Mětec z Rašowa a džécimi Arturom (1916 padnył), Kurtom (pozdžišo lěkar w Dobruši), Margarethu (pozdžišo mandželska fararja Jana Renča we Wjelečinje) a Elisabeth (pozdžišo mandželska fararja Gerharda Renča w Barče)

Foto: zběrka Trudla Malinkowa

Knižna publikacija

Tute wuwiće rysuje so w knižce „Die Wandlung – Von Sarajevo bis Compiègne“, kotruž je přiwuzny Křižanec swójby, lěkar dr. Herbert Stradtman z Bad Wildungena, hižo w lěće 1994 we Łužiskej číšcerni na Hornčerskej w Budyšinje w swójskim nakładze wudał. Wuhotowanje bě přewzał Kresčan Lorenc, serbski sobudžělačer číšcernje. Jako zaklad za knihu služachu awtorej dženikowe zapiski Kurta Křižana z časa Prěnej swětowej wójny. Realne podawki wonych lět spleće Herbert Stradtman z luboščinskej stawiznu, tak zo je čitarjej sčasami čežko spóznać, hdže so faktologija dženika skónči a fantazija awtora započne. Wozjewjenje originalnych zapiskow dženika by bóle awtentiske bylo hač jich přestworjenje do powědaceje formy. Přišvěm pak posrědkuje knižka začísc z wójskesho časa, kaž staj jón serbskej farskej synaj z Hodžíza dožiwiłojo.

Autor dženika

Pisar originalneho dženika Kurt Křižan bě so 20. měrca 1898 jako třeće džécio fararja Jana Křižana na Hodžíjskej farje narodžíl. Po maturje 1916 bě hač do kónca wójny 1918 wojač w Francoskej. Wot 1919 studowaše medicinu we Würzburgu a Lipsku, hdžež promowowaše. 1924 za-

Artur Křižan,
stud. med., podwýšk a offz. ažp.
w ref. pôln. art. reg. čzo. 23.

S najhlubšej bolesťou to wosjewja
J. Křižan, farat
a hwojba.
W Hodžízu a Wjelečinje, 24. aug. 1916.

Smjertny nawěšk za Artura Křižana, wozjewjeny w Serbskich Nowinach 26. awgusta 1916

Repro: SKA

sydli so jako lěkar w Hnašecach, zwotkel 1932 ze swojej praksu do noweho swójskeho domu w Dobruši přečahny. W Druhej swětowej wójnje bě lěkar na fronce a wróci so 1946 z jatby domoj, hdžež potom hišće lětdžesatki praktikowaše. Swoju mačerščinu Kurt Křižan njezapomni, hdys a hdys chodžeše do Michalskeje cyrkwy na serbske kemše a wobdželi so na serbskich cyrkwinských dnjach. 17. julija 1988 wón w Budyšinje zemrě a namaka swój posledni wotpočink na Michałskim po hrjebnišcu. **Trudla Malinkowa**

DIE WANDLUNG

Von Sarajevo bis Compiègne

Powěsće

**Sobustaw cyrkwinskeho przedstejićerstwa
Johannes Pietschmann před kapałku
na Kubšiskim pohrjebnišču**

Foto: Carmen Schumann

Kubšicy. Křižna kapałka na pohrjebnišču w Kubšicach budźe lětsa połsta lět stara. Pod nawodom Budyskeho superintendenta Gottfrieda Arnolda běchu tehdy předewšem Kubšičenjo a Bošečenjo pjenjezy za twar kapałki a zwonicy darowali a wjèle dobrowólnych hodžin na twarnišču stali. Mjez tymi, kiž předewzače njesebične podpěrachu, bě tež Jurij Grofa z Bošec, mišter w Budyskej Serbskej čišćerni. Nalěto 1969 započaty twar bě nazymu přichodneho lěta dokónčeny. Saksi krajny biskop Noth a Budyski superintendent Arnold jón 1. nowembra 1970 poswiećištaj. Składnostne lětušeho jubileja chcedža na kapałce wše-lake wobnowić a wosadnych njedželu, 1. nowembra, na swjedženske kemše přeprosyć.

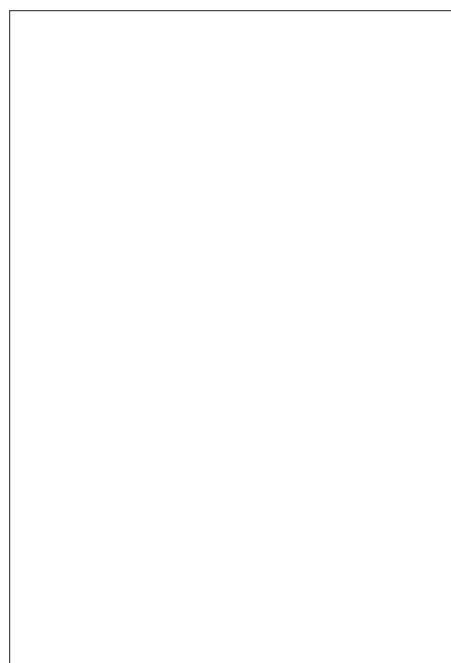
Hodžij. Srjedu, 17. julija, bě Hodžijska Bjesada do kantorata při nawsy na spěwanski wjećork přeprosyla, na kotrymž so 21 zajimcow w stavrobe wot 14 do 84 lět wobdželi. Mjez nimi

móžeše nawoda Hodžijskeje Bjesady dr. Gerat Krawc tež hosći z Rakečanskeje Bjesady witać. Wjećork zahaji so ze zhromadnym kěrlušom a rozpominanjom Ochranaowskeho hesła dnja. Prewodzane z gitaru a piščałku, zaklinčachu potom mnohe znate serbske ludowe spěwy. Rjany wjećork zakónči so ze zhromadnej wjećerju, za kotruž přitomni kucharcze trójnu „Sławu“ zaspěwachu.

Zły Komorow. W Serbskej cyrkwi w Złym Komorowje wotmě so njedželu, 19. julija, wujradny koncert „Spěwy z brunicowych kónčin“. Lipščanska jazzowa hudźbnica Walburga Wałdžic, rodžena Serbowka z Worklec, bě jón we wobłuku projekta „Číń sobu!“ přihotowała. Pod jeje dirigatom zanjese projektny žónski komorný chor, wobstejacy přeważne z hudźbne angažowanych Serbowkow, w nowej interpretacji wosom serbskich ludowych pěsnjom z Delnjeje Łužicy a ze Slepjanskich stron. Něhdźe połsta zahorjenych připosłucharjow dźakowaše so lajskim spěwarkam z trójnej „Sławu“. Dźeň do teho bě samsny koncert na żurli Serbskeho muzeja w Budyšinje zaklinčał.

Budyšin. 19. julija zemrě dołholětny farar Budyskeje Pětrskeje wosady Wolfgang Zimmermann. 1933 w tehdy němskim Wróclawju rodženy, wotrośce wón w Grimmje a studowaše teologiju w Lipsku. 1958 w Budyšinje ordinero-wany wosta tu hač do swojego wuměnka z wosadnym fararjom. Prewodzany wot mnogich Budyšanow a wjacorych fararjow bu 27. julija na Tuchorju chowany. Pohrjeb méještaj superintendentaj Malink a Popp.

Serbin, Texas. Tradicionelne kóžde lěto kónc septembra so wotměwacy serbski swjedžen w texaskim Serbinje dyrbi lětsa koronapandemije dla wupadny. Na 27. septembra 2020 planowany Wendish Fest z kemšemi a ze swjedženjom wokolo Serbskeho muzeja by 32. tajke zeńdženje potomnikow serbskich wupućowarjow bylo. Towarstwo Texas Wendish Heritage Society jako zarjadowar so nadžija, zo budźe kľetu zaso móžno hromadže swjeći.

wołachu. Wróciwši so do Serbow sta so samsne lěto sobustaw Maćicy Serbskeje. 1862 slubi so z Němku Friederiku Garneč z Hohnsteda. W Mužakowje zasadźowaše so za sylnjenje pozicije serbskeje napřečo němskej wosadze a docpě po lěta dołich prôcowanjach 1887 samostatnosć serbskeje wosady. W lěće 1880 přistupi nowozałożenemu Towarstwu pomocy studowacych Serbow a wobdželi so na Konferecy serbskich pruskich duchownych, kotruž farar Wjelan-Slepjanski do Hórki pola Niskeje zwoła. 1885 móžeše swój 25lětny zastojnski ju-bilej a 1888 stolětne wobstaće nowonatwarje-neje Serbskeje cyrkwe w Mužakowje woswieći. Jako so 1892 na wuměnk poda, postara so wo serbskeho naslēdnika za swoju wosadu. Farar Rjeda zemrě 1898 w Mužakowje. T.M.

Přepróšujemy

Dary

W juniju je so dariło za Pomhaj Bóh 22 eurow. Bóh zohnuj dar a dariela/ku.

Spominamy

Před 200 lětami, 3. awgusta 1820, narodži so **Awgust Rjeda** jako syn fararja w Dołej Boršći. Po wopyće gymnazija w Zhorjelu studowaše teologiju we Wróclawju, hdźež so w towarstwie za Łužiske stawizny a rěče angažowaše. Pod wliwom Jana Arnošta Smolerja zberaše ludowe pěsne a dopisowaše do přenich lětnikow Tydzieńskeje Nowiny. Po studiju skutko-waše wot 1843 w šulskej službje na wšelakich městnach w Němcach, doniž jeho 1860 za fararja při Serbskej cyrkwi w Mužakowje njepo-

- 02.08. 8. njedžela po Swjatej Trojicy**
10.15 kemše w Budyšinje w Michałskiej cyrkwi (sup. n. w. Malink)
- 12.00 nutrinosć w serbskim rozhłosu (sup. n. w. Malink)
- 23.08. 11. njedžela po Swjatej Trojicy**
12.00 nutrinosć w serbskim rozhłosu (farar Rummel)
- 30.08. 12. njedžela po Swjatej Trojicy**
09.30 dwurěčne kemše na Šusterce statoku w Trjebinje (fararka Malinkowa, predikant Hermaš)
14.00 serbsko-nimska namša w Serbskej cerkwi w Złym Komorowje
- 06.09. 12. njedžela po Swjatej Trojicy**
10.15 kemše z Božím wotkazanjom w Budyšinje w Michałskiej cyrkwi (sup. n. w. Malink)
12.00 nutrinosć w serbskim rozhłosu (sup. n. w. Malink)

Pomhaj Bóh
časopis ewangelskich Serbow
ISSN 0032-4132

Wudawačejej: Serbski wosadny zwjazk, Serbski kěrchow/Wendischer Kirchhof 1, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangelske towarzystwo z.t., Privatny puć/Privatweg 21, 02625 Budyšin/Bautzen
Zamolwita redaktorka: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 03591 600711, e-mail: PomhajBöh@gmx.de)
Cíšć: Lessingowa čišćernja, Kamjenc
Vertriebskennzeichen: 2 B 13145 E
Zhotowjenje a rozšérjenje: Ludowe nakładni-stwo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625
Abonenment a dary: Serbske ewangelske towarzystwo, Kreissparkasse Bautzen
IBAN: DE03 8555 0000 1000 0831 67
BIC: SOLADES1BAT
Pomhaj Bóh wuchadza měsačnje. Spěchuje so wot Założby za serbski lud, kotraž dóstawa lětnje přiražki Zwjazka, Swobodneho stata Sakskeje a Kraja Braniborskeje.
Lětny abonenment płaći 8 eurow.